

Βεροίας Παντελεήμων: “Η εξομολόγηση των αμαρτιών και η μετάνοια είναι ο τρόπος με τον οποίο μπορεί να καθαρίσει ο άνθρωπος την ψυχή του”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 5 Ιανουαρίου, (προ των Φώτων), παραμονή της Δεσποτικής Εορτής της Βαπτίσεως του Κυρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Βεροίας και στο τέλος τέλεσε την ακολουθία του Μεγάλου Αγιασμού.

“Η κλήση σε μετάνοια και εξομολόγηση των αμαρτιών δεν ίσχυε όμως μόνο για τους ανθρώπους της εποχής εκείνης. Ισχύει πάντοτε, και ισχύει και για μας. Αν βλέπουμε τον εαυτό μας να μην προσδεύει πνευματικά, να μην έχει καρπούς αγαθούς, να μην αισθάνεται την παρουσία του Θεού, ας εξετάσουμε κατά πόσο

τηρούμε την προϋπόθεση της μετανοίας και εξομολόγησας και κυρίως **κατά πόσο η μετάνοια και η εξομολόγησή μας είναι ειλικρινής**, ώστε να καθαρίζει την καρδιά μας με τη βοήθεια και της χάριτος του Θεού που έχουμε στη διάθεσή μας μέσα από τα μυστήρια της Εκκλησίας μας. Διότι μόνο με τον τρόπο αυτό θα μπορέσουμε να ζήσουμε έχοντας στην ψυχή μας τον Χριστό, ο οποίος όχι μόνο γεννήθηκε ως βρέφος για τη δική μας σωτηρία, αλλά και αύριο θα κλίνει τον αυχένα ενώπιον του δούλου του, του Τιμίου Προδρόμου, για να μας οδηγήσει στη βασιλεία του”, αναφέρει μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Καί ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτόν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα ... καί ἐβαπτίζοντο ... ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν».

Κυριακή πρό τῶν Φώτων, παραμονή τῆς μεγάλης ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, καί ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς μετέφερε σήμερα μέ τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα στόν Ἰορδάνη ποταμό, ἐκεῖ ὅπου αὐριο θά δοῦμε τόν Κύριό μας βαπτιζόμενο ἀπό τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Πρόδρομο καί θά λάβουμε μαζί μέ τόν Ἀγιασμό τήν καθαρτική τῆς ὑπερουσίας Τριάδος ἐνέργεια.

Μᾶς μετέφερε ὅμως στόν Ἰορδάνη γιά νά μᾶς ὑπενθυμίσει καί τό ἔργο τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἔζησε μέ ἄσκηση καί νηστεία ἐπί χρόνια στήν ἔρημο τοῦ Ἰορδάνη, στή συνέχεια ἀνέλαβε τήν ἀποστολή γιά τήν ὁποία τόν εἶχε ἐπιλέξει ὁ Θεός, νά γίνει πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ καί νά προετοιμάσει τούς ἀνθρώπους μέ τό κήρυγμά του γιά νά δεχθοῦν καί νά πιστεύσουν στόν Σωτήρα Χριστό.

Τό κήρυγμα τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἦταν κήρυγμα μετανοίας, καλοῦσε δηλαδή τούς ἀνθρώπους νά μετανοήσουν γιά τίς ἁμαρτίες τους. Ποιό εἶναι ὅμως τό νόημα τῆς μετανοίας πού ζητοῦσε ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος καί ποιά ἡ σχέση τῆς μετανοίας μέ τήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ καί τό κήρυγμά του;

Ἡ ἔννοια τῆς μετανοίας ἦταν γνωστή στούς Ἰσραηλίτες. Στήν Παλαιά Διαθήκη μετάνοια σημαίνει τήν ὀλοκάρδια ἐπιστροφή στόν Θεό, πού ξεκινᾷ μέ τή συνειδητοποίηση καί τήν ὁμολογία τῆς ἁμαρτίας πού διέπραξε ὁ ἄνθρωπος. Πολλοί ἦταν ἐκεῖνοι πού ἀμάρτησαν καί μετανόησαν γιά τήν ἁμαρτία τους. Μεταξύ αὐτῶν καί ὁ προφητάναξ καί ψαλμωδός Δαβίδ, ὁ ὁποῖος συνέθεσε τόν περίφημο ψαλμό τῆς μετανοίας, ὁμολογώντας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τήν ἁμαρτία του.

Ἡ ἐξομολόγηση τῆς ἁμαρτίας ἀποτελοῦσε καί κατά τήν Παλαιά Διαθήκη προϋπόθεση τῆς μετανοίας, τήν ὁποία κήρυξαν πολλοί προφῆτες. Ὅμως ἡ ἐμμονή στήν ἁμαρτία, τήν ὁποία ἔδειχναν οἱ Ἰσραηλίτες, ἐπηρεασμένοι καί ἀπό τό

είδωλολατρικό περιβάλλον μέ τό όποίο έρχόταν σέ έπαφή, έκανε άπαραίτητο τό κήρυγμα τής μετανοίας τοῦ άγίου Ἰωάννου, προκειμένου οἱ άνθρωποι νά προετοιμαστοῦν όχι μόνο γιά νά άκούσουν αλλά καί γιά νά δεχθοῦν καί νά πιστεύσουν τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας.

Ἡ έξομολόγηση τῶν άμαρτιῶν καί ἡ μετάνοια εἶναι ὁ τρόπος μέ τόν όποίο μπορεῖ νά καθαρίσει ὁ άνθρωπος τήν ψυχή του. Καί ἡ καθαρή καρδιά εἶναι προϋπόθεση γιά νά άκούσει καί νά δεχθεῖ μέσα της τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Διότι ὅπως ὁ Θεός εἶναι καθαρώτατος καί δέν εισέρχεται σέ χώρους άκάθαρτους καί μολυσμένους από τήν άμαρτία, ἔτσι καί ὁ λόγος του, ὁ όποίος εἶναι καθарός καί άμωμος δέν μπορεῖ παρά νά άναζητᾷ καθарές καρδιές καί ψυχές γιά νά εισέλθει καί νά καρποφορήσει.

Ἄς θυμηθοῦμε τή γνωστή σέ ὅλους μας παραβολή τοῦ Σπορέως. Τί λέγει ἐκεῖ ὁ Χριστός;

Αὐτοί τῶν όποίων ἡ καρδιά ἔμοιαζε μέ τό πετρῶδες ἔδαφος, ἦταν αὐτοί πού εὔκολα παρασυρόταν στήν άμαρτία, ἔτσι ὥστε ὁ σπόρος πού ἔπεφτε στήν ψυχή δέν μποροῦσε νά βλαστήσει.

Αὐτοί τῶν όποίων ἡ ψυχή ἦταν γεμάτη από άγκάθια καί ἄλλα ζιζάνια, πού άντιστοιχοῦν στίς μέριμνες τοῦ βίου, τά ἔλαττώματα καί τά πάθη, ἐνῶ άκούουν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, ὁ σπόρος δέν μπορεῖ νά καρποφορήσει, διότι τά άγκάθια καί τά ζιζάνια καταπνίγουν τόν σπόρο τοῦ θείου Λόγου καί ἔτσι δέν προλαβαίνει νά μεγαλώσει καί νά καρποφορήσει.

Ἡ μόνη περίπτωση στήν όποία καρποφορεῖ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνοι, τῶν όποίων οἱ ψυχές παρομοιάζονται μέ τή γῆ τήν άγαθή, εἶναι δηλαδή άγνές καί καθарές, καί ἔτσι μποροῦν νά δεχθοῦν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί νά καρποφορήσει καί νά δώσει καρπούς άρετῆς.

Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιά τόν όποίο τό κήρυγμα τοῦ Τιμίου Προδρόμου πρὸς τούς Ἰσραηλίτες ἦταν κήρυγμα μετανοίας, διότι, ἂν δέν καθάριζαν τίς ψυχές τους μέ τή μετάνοια καί μέ τό δι' ὕδατος βάπτισμα, δέν θά ἦταν σέ θέση νά δεχθοῦν τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου πού θά κήρυττε σέ λίγο ὁ Χριστός.

Ἡ κλήση σέ μετάνοια καί έξομολόγηση τῶν άμαρτιῶν δέν ἴσχυε ὅμως μόνο γιά τούς ανθρώπους τής έποχῆς ἐκείνης. Ἰσχύει πάντοτε, καί ἰσχύει καί γιά μᾶς. Ἄν βλέπουμε τόν έαυτό μας νά μήν προοδεύει πνευματικά, νά μήν ἔχει καρπούς άγαθούς, νά μήν αἰσθάνεται τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ, ἄς ἔξετάσουμε κατά πόσο τηροῦμε τήν προϋπόθεση τής μετανοίας καί έξομολογήσεως καί κυρίως κατά πόσο ἡ μετάνοια καί ἡ έξομολόγησή μας εἶναι εἰλικρινής, ὥστε νά καθαρίζει τήν καρδιά

μας μέ τή βοήθεια καί τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ πού ἔχουμε στή διάθεσή μας μέσα ἀπό τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Διότι μόνο μέ τόν τρόπο αὐτά θά μπορέσουμε νά ζήσουμε ἔχοντας στήν ψυχή μας τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο γεννήθηκε ὡς βρέφος γιά τή δική μας σωτηρία, ἀλλά καί αὔριο θά κλίνει τόν αὐχένα ἐνώπιον τοῦ δούλου του, τοῦ Τιμίου Προδρόμου, γιά νά μᾶς ὁδηγήσει στή βασιλεία του.

